תינוקת. ד' ליום. ב"ה לא כתב לטפין כדאמר בגמרא מעשה וכתן לה רבי ד' ליום מתוך שניה עשר חדש וכן נראה דד' ליום [ב"ש א] אפילו מפוזרות כמו לב"ה: **כל** זמן שהרוק מלוי בתוך הפה. שרואה מחמת תשמיש תליק כל היום המחרת וכל הלילה שלאחריו אפילו לא שמשה בהם בדם בתולים ואפי' אינה עומדת לבעל תו לא תליק הואיל ולא שמשה כדאמר לעיל בספ"ק (דף יא:) עבר עליה לילה אחת בלא תשמיש ממאה ורב מתמיר אפי' דזוקא כשעומדת ביום שלאחר תשמיש תליק בו וכלילה שלאחריו אבל בלא נמירה לא: **על** גבי כולם ורואה על גבי כולם ואינה רואה ביזעו המכה. לספרים (ג) דגרסינן הכי על גבי *כלים ורואה ליכא לפרושי ביזעו דאיכא הוכמה דהא לא מוכח ולא מידי הואיל ורואה אלא ה"פ ביזעו שיש לתלות שמיפה המכה וכן צריך לומר בפ' דם הגדה לעיל (דף ט:) ביזעו שלפני הכתם כלומר שיש לתלותו לפני הכתם: **רב** אמר לא הפסידה לילות עד מולאי שבת תנן. וא"ת בפ"ק דכתובות (דף ו:) דפריך למאן דאסר לבעל בשבת מדקאמר הכא עד מולאי שבת וקאמר מאי אלו דאי לא בעיל מאי בעיל ומשני לא כשבעל ופריך אי כשבעל מאי למימרא הא קמ"ל דכשמואל דאמר פרלה דמוקה כו' והשתא מאי פריך מאי למימרא הא אשמעינן מוכח דלא הפסידה לילות כדקאמר הכא וי"ל דהתם איכא לשנא דשמואל אוסר למבעל לכתחלה וכן לרב ואילמריך ליה לשנויי הכי לשמואל דאפילו אי (ג) כלוי סבירא ליה דהפסידה לילות: **דשרי** למבעל לכתחלה כדשמואל כו'. אף על גב דבפ"ק דכתובות (דף ו:) מייתי הך דשמואל אבעילה אגיה מ"מ לפי האמת דשרי למבעל בתחלה נקט הכא דהוי רבותא טפי: **רבי** אמר מהורה. ואף על גב דליה הך סברא דאם איתא דהוה דם מעיקרא הוה אתי מיהו ס"ל שפיר הא דרב גידל דלעיל בספ"ק (דף יא:) דאם פסקה מחמת תשמיש ורואה אפילו מחמת תשמיש ממאה דאם איתא דדם בתולין הוא מעיקרא כשתשמשה הוה אתי ולא הוה לה למפסק מחמת תשמיש כיון דבתחלה בעל ומלא דם אם איתא שבאה עוד דם בתולין לא היה לה לפסוק כשתשמשה אבל הכא אייתי בעבל ולא מלא דם ולהכי איכא למימר דבעל כדשמואל:

שאני שמואל דרב גוברים. משמע הכא דשמואל לא סיפא סליקא וכן בפרק *קמא דתגיגה (דף יח:) גבי בתולה שעיברה פירוש שהשיבה על פי החכמים ואין ריחה טרף וכזה טודע שהיא בתולה *ומפיק דכשרה לכהן גדול דאיכא למימר בתמבעי מעיברה דשכיח טפי מדשמואל וקשה דבפרק קמא דכתובות (דף ו:) קאמר רוב בקיאין בהמיה ויש לומר דהמיה דכתובות איכא בעילה גמורה שתעבור בה כבתחלה ביאות

ונאסר יום עשרים מפני *שאורח בזמנו בא:

מתני' נשים בבתולה כגפנים יש גפן שיינה אדום ויש גפן שיינה שחור ויש גפן שיינה מרובה ויש גפן שיינה מועט ר' יהודה אומר כל גפן יש בה יין, ושאין בה יין ה"ז דורקטי: **גמ'** תנא **דור קטע** *תני רבי חייא כשם שהשאור יפה לעיסה כך דמים יפין לאשה תנא משום ר"מ כל אשה שדמיה מרובין בניה מרובין:

הדרן עלך האשה

תינוקת *שלא הגיע זמנה לראות וניסת ב"ש אומרים נותנין לה ארבע לילות וב"ה אומרים "עד שתחזה המכה הגיע זמנה לראות וניסת ב"ש אומרים נותנין לה לילה הראשון וב"ה אומרים 'עד מוצאי שבת ארבע לילות ראתה ועודה בבית אביה ב"ש אומרים 'נותנין לה בעילת *מצוה וב"ה אומרים כל הלילה כולה: **גמ'** אמר רב נחמן בר יצחק ואפילו ראתה, ממאי? מדקא מפליג בסיפא בין 'ראתה' בין 'בשלא ראתה' מכלל דרישא לא שנא הכי ולא שנא הכי תניא נמי הכי ב"ה אומרים עד שתחזה המכה 'בין ראתה בין לא ראתה': עד שתחזה המכה: עד כמה? אמר רב יהודה: אמר רב כל זמן שנחרת, כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי 'נחירה' זו איני יודע מה היא אלא כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה מחמת תשמיש 'נחירה' דקאמר רב היכי דמי? אמר רב שמואל בר רב יצחק לדידי מפרשא לי מיניה דרב: 'עומדת ורואה, יושבת ואינה רואה' בידוע שלא היתה המכה 'על גבי קרקע ורואה, על גבי כרים וכסתות ואינה רואה' בידוע שלא היתה המכה 'על גבי כולם ורואה ע"ג כולם ואינה רואה בידוע שחזתה המכה: הגיע זמנה וכו': איתמר שימשה בימים רב אמר לא הפסידה לילות ולוי אמר הפסידה לילות רב אמר לא הפסידה לילות "עד מוצאי שבת" תנן, ולוי אמר הפסידה לילות, מאי "ארבע לילות" דקתני ארבעה עונות, ולרב למה לי למיתנא "ארבע לילות"? אורח ארעא קמ"ל דדרכה דביאה בלילות, ולוי ליתני ארבע לילות, "עד מוצאי שבת" למה לי? הא קמ"ל 'דישרי למבעל לכתחלה בשבת כדשמואל *דאמר שמואל פרצה דחוקה מותר ליכנס בה בשבת ואע"פ שמשיר צרורות. איתמר בעל ולא מצא דם וחזר ובעל ומצא דם רבי חנינא אמר טמאה ורבי אסי אמר טהורה רב חנינא אמר "טמאה דאם איתא דהוה דם בתולים, מעיקרא הוי אתי, ורבי אסי אמר טהורה דילמא אתרמי ליה כדשמואל *דאמר שמואל יכולני לבעול כמה בעילות בלא דם ואנך *שאני שמואל דרב גובריה. *אמר רבי בוגרת נותנין לה לילה הראשון וה"מ שלא ראתה אבל ראתה אין לה אלא בעילת מצוה ותו לא מיתיבי 'מעשה ונתן לה רבי ארבע לילות מתוך י"ב חדשה' ד' אילימא דיהיב לה כולהו בימי קטנות,

ונאסר יום עשרים. הכא שהרי למולה בעשרים ולא עקרתו אלא שני פעמים שהרי עקירה האחרונה של עשרים האחרונה שלא ראתה שאחר הבלעים שניים לא עקירה היא שהרי לא שינתה ליום הבלעים הבלעים ולא ראתה עד יום עשרים לחדש טוסחה: **מפני שאורח.** זה שאחר לשוב יום עשרים בזמנו הראשון בא: **מתני'** כל גפן יש בה יין. כל אשה יש לה בתולים ודמים: **ושאין בה יין** אין להן דמים מרובים אין בניהן מרובין:

הדרן עלך האשה

תינוקת. נותנין לה ארבע לילות. לשמש ואפי' רואה אחרינן דם בתולים הוא: **עד שתחזה המכה.** מפרש בגמרא: **הגיע זמנה לראות.** ולא ראתה: **עד מולאי שבת.** והיא ניסת בדבריו: **גמ'** אפילו ראתה. בבית אביה אחרו ב"ה הואיל ולא הגיע זמנה לראות נותנין לה עד שתמיה המכה: **מדפליג בסיפא.** בהגיע זמנה קאי חיוק אין ראתה ולא ראתה: **שנותרה.** לקמן מפרש: **שהרוק מלוי.** שרואה מחמת תשמיש: **עד מולאי שבת תנן.** ביום וכלילה: **דשרי למבעל בשבת.** אף ע"פ שלא בעל עדיין כי אם שהי בעילות ופתח דמוק: **ומוזר ובעל.** בתוך הרגע לילות: **ממאה.** דדם הוא: **בוגרת נותנין לה לילה הראשון.** ואפי' לב"ה דאמרי בהגיע זמנה לראות מרבעה בני בעילה דמשיגיתו ימי הגעתו הוי זמנה לבל בוגרת לילה הראשון ואו לא: **מפני שדם עשר חדש.** שבעל לילה הראשון והלך בדרך מיד ושהה שלשה חדשים ומזר ובעל ומלא דם וכן פעם שניה ושליש וכא לפני רבי ואמר דם בתולים הוא:

עד

(ה) רש"י ד"ה ושלין וכו' דלין שלין: (ב) תוס' ד"ה על גבי וכו' לספרים דגרסי הכי על גבי כולם ורואה: (ג) ר"ה רב וכו' דאפילו לי שמואל כלוי סבירא ליה:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ושלין וכו' דלין שלין: (ב) תוס' ד"ה על גבי וכו' לספרים דגרסי הכי על גבי כולם ורואה: (ג) ר"ה רב וכו' דאפילו לי שמואל כלוי סבירא ליה:

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) תוד"ה תינוקת וכו' נ"ב מאי מסתברות. ריב"ן לכתבה בתוספתא:

תוספי הרא"ש

עד שתחזה המכה. פרשתי לעיל בפ"ק: מכלל דרישא לא שנא. ואין נראה לומר דראתה ושרה בבית אביה אריש קאי דא"כ אמאי אריש בהתיא הגיע וסנה לראות ואין לומר דאתרוייהו קאי דלא מיסתבר לה שוות ם בראתה כיון דבלא ראתה מקילינן מפי בלא תניא: כל זמן שהרוק מלוי בתוך הפה מחמת תשמיש. שלא פסקה לראות מחמת תשמיש הילכך כל ראיות דמהר ודלילא דאחרי כן אפי' לא שמשה חלינן בדם בתולים אבל אם ראתה ביום שני הוי דם נדה כדאמרינן בפ"ק עבר עליה לילה אחת בלא תשמיש ורואה ממאה ואם אח"כ שימשה ורואה דם מחמת תשמיש מהורה כל יום של מהרה ולילה שאחר כן אפי' לא שימשה כדאמרינן מעשה. ונתן לה ר' ד' לילות מתוך י"ב חדש וכן לרב דאמר כל זמן שנותרה כל הראייה של אותה הלילה ויום של אחריו אף בלא נחירה מהורה וביום שלאחריו אם ראתה בלא נחירה ממאה: מאי ד' לילות דקתני ד' שנות. י"ם דגר' בתר הכי וליתני ד' שנות אורח ארעא קמ"ל דדרכה דשנה בלילה. וליתני ד' לילות עד מוצאי שבת למה לי הא קמ"ל כו'. תתח מצי למיפרך נמי לרב ד' לילות למה [ולמשני נמי] דקמ"ל דדכה דשנה בלילה ולמה לי למיתני ד' לילות. ורבינו יונ